

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D., v právní věci **žalobce: F. K.**, nar. „X“, bytem „X“, t.č. ve Věznici Horní Slavkov, se sídlem v Horním Slavkově, ul. Hasičská č. p. 785, PSČ 357 31, **proti žalované: Č e s k é s p r á v ě s o c i á l n í h o z a b e z p e č e n í**, se sídlem v Praze 5, ul. Křížová č. p. 25, PSČ 225 08, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 8. 2015, č. j. „X“,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou, která byla zdejšímu soudu jako místně příslušnému postoupena usnesením Městského soudu v Praze ze dne 14. 9. 2015, č. j. 1Ad 29/2015 – 4, domáhal zrušení rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení 11. 8. 2015, č. j. „X“, kterým žalovaná dle ust. § 66 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zastavila řízení o žádosti žalobce o změnu výše invalidního důchodu, a to z důvodu, že se jednalo o zjevně právně nepřipustnou žádost, neboť žalobci nárok na invalidní důchod nevznikl, a proto tedy není možné rozhodovat o změně výše dávky, na kterou žalobci nevznikl nárok.

Z žaloby tedy vyplývá, že žalobce se domáhá zrušení správního rozhodnutí žalovaného správního orgánu ve smyslu ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbývá nic jiného, než podanou žalobu s odkazem na některé písmeno odst. 1 ust. § 46 s. ř. s. usnesením odmítnout.

Při vyhodnocování existence překážek bránících o žalobou napadeném rozhodnutí věcně rozhodnout soud předně vycházel z ust. § 5 s. ř. s., dle něhož platí, že pokud nestanoví tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a **po vyčerpání řádných opravných prostředků**, připouští-li je zvláštní zákon. Soudní ochrana ve správním soudnictví tedy nastupuje teprve poté, kdy jsou vyčerpány možnosti nápravy nezákonného nebo vadného rozhodnutí prostředky správního řízení.

Obecně stanovený důvod nepřipustnosti návrhu v ust. § 5 s. ř. s. je rozveden v následujících ustanoveních s. ř. s., např. v ust. § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s ust. § 68 písm. a) s. ř. s.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřipustný, přičemž ust. § 68 písm. a) s. ř. s. stanovuje, že žaloba je nepřipustná tehdy, pokud žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.

V daném případě přitom soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je třeba odmítnout, a to s poukazem právě na ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. v návaznosti na ust. § 68 písm. a) s. ř. s.

K tomuto závěru soud dospěl s ohledem na zjištění, že žalobou napadené rozhodnutí v podobě usnesení o zastavení řízení je toliko prvoinstančním rozhodnutím, když bylo vydáno správním orgánem v prvním stupni, a když jej bylo ještě možné napadnout do 30 dnů ode dne následujícího po dni oznámení tohoto rozhodnutí písemnými námitkami, a žalobcovým případem by se tak nadále zabývala žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení, jež by rozhodovala o podaných písemných námitkách. Skutečnost, že žalobou napadené rozhodnutí je toliko prvoinstančním rozhodnutím, prokazatelně vyplývá z písemného vyhotovení dotyčného rozhodnutí, a to konkrétně z jeho poučení, v němž je uvedeno, že proti tomuto usnesení lze podat u České správy sociálního zabezpečení písemné námitky.

Fakt, že žalobce předmětnou žalobou brojí proti prvoinstančnímu rozhodnutí, aniž by vyčerpal řádné opravné prostředky, si soud z procesní opatrnosti ověřil ještě u samotné žalované České správy sociálního zabezpečení, která k výzvě soudu ze dne 19. 10. 2015, č. j. 78 Ad 21/2015 – 7, v odpovědi ze dne 30. 10. 2015 pod č. j. „X“ sdělila, že proti žalobou napadenému usnesení žalobce neuplatnil písemné námitky. Vzhledem k této skutečnosti, když žalobce nevyčerpal řádný opravný prostředek, žalovaná navrhl, aby žaloba byla dle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítnuta, neboť se jedná o nepřipustnou žalobu dle ust. § 68 písm. a) s. ř. s. Dále žalovaná soudu vyjma kopie žalobou napadeného rozhodnutí předložila taktéž kopii dodejky, z níž je patrné, že žalobce zásilkou obsahující předmětné rozhodnutí žalované osobně převzal dne 4. 9. 2015.

Za současného skutkového a právního stavu tak soudu nezbylo nic jiného než vyslovit, že žaloba je ve smyslu ust. § 68 písm. a) s. ř. s. nepřipustná, a proto ji podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve výroku usnesení ad I. odmítl, když žalobce napadá toliko prvoinstanční rozhodnutí a dosud nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem. Nutnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby ke správnímu soudu přitom opakovaně konstatoval i Nejvyšší správní soud ve svých rozhodnutích (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2005, č. j. 2 Afs 98/2004 - 65, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 672/2005 a také na www.nssoud.cz).

Z důvodu odmítnutí žaloby současně v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. soud ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 9. listopadu 2015

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová